

N:o 61.

Af Herr J. Samuelsson: Om ändring af 4 § i Kongl. Förordningen den 24 September 1861, angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom.

Sedan Ärfda-balkens 23:dje kapitel, rörande förmyndares pligt och ansvarsskyldighet, blifvit genom Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 24 September 1861 förändrad, och den omyndiges egendom nu mera icke hos förmyndare har lika förmänsrätt i fastigheter som inteckningar, så har under tiden efter det samma förordning blifvit tillämpad visat sig, att förmyndare efter förmynderskapens antagande medelst inteckningar pantsatt sina fastigheter till deras fulla värde, och i följd deraf har de omyndigas egendom gått förlorad, endast och allenast af den orsak, att omyndigas egendom med afseende på förmänsrätt eftersattes inteckningar.

Visserligen står förmyndare under den Rätts öfverinsende af hvilken han blifvit förordnad, men ordföranden i samma Rätt kan omöjligen känna dessa förmyndarnes ekonomiska ställning, utan måste, då förmyndare i föreskrifven ordning aflemnar summariska utdrag, dervid låta bero. Således innebär Rättens öfverinsende i denna del icke det ringaste skydd för omyndigas egendom, men likväl ökar besväret för förmyndaren att samma utdrag till domhafvanden aflemna. Ostridigt är, att förmyndaren har rätt sig tillgodoräkna ersättning därför af den omyndigas arfsmedel, om sådana finnas, men i detta fall drabbar kostnaden den omyndige, hvarförutan domhafvanden för granskning samt anteckning af inkomna utdrag får vidkännas tiduppoffring utan ersättning.

På grund af anförda skäl får jag vördsamt föreslå, att § 4 i omförmälda Kongl. Maj:ts nådiga Förordning måtte få följande lydelse:

Förmyndare skall för hvarje år afsluta räkning öfver allt det han har om händer, med uppgift af den säkerhet hvaremot den omyndiges reda penningar utsatte äro, och ingifve före Mars månads utgång det följande året räkning till socknenämnd eller godemän, som meddelar intyg att räkning aflemnad blifvit.

Försummar förmyndare räkning aflemna, anmäla socknenämnd eller godemän förhållandet till Rättens ordförande, hvilken förelägger förmyndaren vid lämpligt vite att sin omförmälda skyldighet inom viss tid full-

göra, samt med intyg deröfver från socknenämnd eller godemän under den förelagda tiden till domhafvanden inkomma.

Skulle förmyndare icke åtyda föreläggandet, må vitet höjas efter omständigheterna.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1871.

J. Samuelsson.

N:o 62.

Af Herr Magnus Svensson från Skaraborgs län: Om ändring i och tillägg till 3 § af Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866, angående försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade drycker.

Det finnes ingen svensk lag, som gäckas så öppet, oförsynt och ostraffadt, som lagen om villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade drycker. Förbrytelserna emot och kringgåendet af denna lag äro så talrika, och verka så fördeligt på landbefolkningen, att en representant, som på närmare håll iakttagit det härigenom åstadkomna onda, ej kan underlåta att offlåtigen yrka på en förändring, egnad att slutligen härpå göra en ända, äfven om han skulle erfara att hans yrkanden till en början skulle möta benägenhet att undanskjuta frågan. Motioner hafva i denna riktning förut blifvit väckta, men andra ärenden hafva då så tagit representationens intressen i anspråk, att man icke kommit sig för med genomförandet af den erforderliga reformen i detta afseende. 1868 års Bevillnings-Utskott affärdade de väckta motioner, som afsågo att förhindra kringgåendet af denna lag, med det tillkännagifvande, att aktningen för lagarne ej vore att söka i svårare straffbestämmelser, utan endast torde kunna vinnas i den mån befolkningen framskrider i odling och hyfsning. Emellertid förhindrar man med dylika fraser icke skada- och förargelseväckande sedvanor, som under skydd af en ofullständig lag fått inrota sig, icke heller uppfostrar man dermed laglydiga medborgare. Skall man vänta till dess "odling och hyfsning" öfverallt afskaffat störandena af god ordning, då kan man uppgifva all förhoppning om grundlig förbättring, och då vore ju konse-